

11. 11. 2013

SDĚLENÍ ČLENŮM

(99/2013)

Věc: Odůvodněné stanovisko francouzského Senátu týkající se návrhu nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Podle článku 6 Protokolu (č. 2) o používání zásad subsidiarity a proporcionality může ve lhůtě osmi týdnů ode dne postoupení návrhu legislativního aktu každý vnitrostátní parlament zaslat předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko uvádějící, proč soudí, že dotyčný návrh není v souladu se zásadou subsidiarity.

Podle jednacího řádu Evropského parlamentu je za dodržování zásady subsidiarity odpovědný Výbor pro právní záležitosti.

V příloze naleznete pro informaci odůvodněné stanovisko francouzského Senátu k výše uvedenému návrhu.

EVROPSKÉ USNESENÍ,
JEHOŽ PŘEDMĚTEM JE ODŮVODNĚNÉ STANOVISKO

k souladu návrhu nařízení o **zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce**
(COM(2013)0534) se zásadou subsidiarity.

Usnesením Senátu podle čl. 73g odst. 4 a 5 jednacího řádu Senátu se stalo usnesení schválené právním výborem v následujícím znění:

Návrh nařízení COM(2013)0534 final upravuje zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, který by se vyznačoval následujícími body:

- úkolem Úřadu evropského veřejného žalobce by bylo dohlížet na ochranu finančních zájmů Unie;
- byl by zřízen jako integrovaný orgán Unie, který by se opíral o vnitrostátní justiční systémy. Jednalo by se o novou instituci Unie s právní subjektivitou. Těšil by se zárukám nezávislosti a byl by odpovědný za své činnosti;
- řídil by ho evropský veřejný žalobce jmenovaný Radou se souhlasem Evropského parlamentu na dobu osmi let, přičemž toto období by nebylo možné prodloužit. Spolupracovali by s ním zástupci jmenovaní za stejných podmínek a pověření žalobci v členských státech, které by sám jmenoval a mohl odvolat.

S ohledem na článek 88-6 Ústavy

vznáší Senát následující připomínky:

- článek 5 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že Unie může podle zásady subsidiarity jednat pouze „tehdy **a do té míry**, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie“, což zahrnuje zkoumání nejen toho, zda cílů zamýšlené činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, ale také toho, zda rozsah činnosti nepřesahuje míru nezbytnou ke splnění cíle, jehož má dotčená činnost dosáhnout;
- ve svém usnesení ze dne 15. ledna 2013 Senát podpořil zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, a v zásadě tedy postup Evropské komise schvaluje;
- návrh však počítá s velmi integrovaným řešením, které by se vzhledem k předpokládané zdrženlivosti členských států nemuselo podařit uplatnit v praxi;
- ve výše uvedeném usnesení se Senát naopak kladně vyslovil k Úřadu evropského veřejného žalobce s kolegiální podobou, kdy by si Úřad volil ze svého středu předsedu, přičemž by se v předsednictví pravidelně střídaly jednotlivé země, a opíral

by se o vnitrostátní zástupce v každém členském státě. Toto pružné řešení se zdá být nejvhodnější, aby se Úřad evropského veřejného žalobce mohl postupně zakotvit do vnitrostátních systémů a mohl být akceptován osobami z praxe v členských státech;

- zdá se, že touto cestou mnohem větší centralizace a silnějších příkazů, jde Evropská komise nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle lepšího řízení a silnější koordinace.

Senát se proto domnívá, že návrh nařízení v této podobě nerespektuje zásadu subsidiarity.